

Círou radost kapcolezcovu před K2 zachytil objektivem Miska

S Trávou na osmitisícovku II

hurá do sedel!

  Honza „Tráva“ Trávníček a Miri Jirková

Chvilí se s chvilí sešla. Fakt to byl jenom okamžik. Čas po návratu z dovolené ve Španělsku nabral podivně nesledovatelnou rychlost. A jednoho dne mi přišel mail od Dana s nějakým termínem na druhý článek o přípravě na Cho Oyu. Dělal jsem, že tam není, neboť jsem fakt nestíhal. No jo. Jenže pak přišla SMSka a posléze volání. To už se ignorovat nedalo. Já věděl, že to přijde a bál jsem se. A taky jsem doufal v nějaký pozdější termín a že to v klidu pošlu z Toskánska. Do Itálie to sice vyšlo, ale že bych si

měl čas sednout k bazénu pod slunečnicí, se zrovna říct nedá, neboť tu právě vrcholí bláznivý závěrečných příprav cyklistického kempu s Čistým sportem, jehož se letos s Miri účastníme coby pořadatelé. Takže nejde o žádnou další dovolenou, abyste si nemysleli, že se furt válíme někde v teple, ale tvrdou dřinu :-). Nicméně jak řekl jeden náš kamarád (v té chvíli ještě klient loňského ročníku této akce): „Ivane, mně se tady na tom tvým lágru tak líbilo...“ Co se týká Toskánska, tréninku a stravování, což jsou

dvě zásadní věci, o které tady na kempu jde, nechávám si prostor na příští číslo, neboť až po tom našem měsíci a půl se uvidí, jak tu dennodenní práci s lidmi budu zvládat. Nicméně už teď vím, že to je přesně to, co jsem vždycky chtěl dělat. Prostě sportovat s partou skvělých lidí okolo sebe.

Musím se přiznat, že jsem nikdy žádnou expedici neřešil takhle s předstihem. Ale taky jsem nikdy neměl zodpovědnost za tak různorodý tým. Máme za sebou sé-

rii přednášek, na kterých měla figurovat více méně celá sestava a které měly fungovat trochu jako vzpomínka na K2, trochu jako „upoutávka“ na podzimní Cho Oyu. Naši přednášecí sestavu však bohužel rozmělnily nemoci a časová vyčerpání některých členů, takže jsme se komplet vlastně ani jednou nesešli :-). Hlavní cíl byl nicméně splněn. Aspoň pro mne. Zjistil jsem, jaký je Honza Říha velký pohodář. A potvrdilo se mi, že to, o co se letos společně pokusíme, je pro mě správná cesta. Popravdě jsme poměrně dlouze probírali s Luckou Výbornou, jak pojmout PR takového projektu. Co si budeme nalhávat, každý, kdo se vyskytne v takové situaci, jako jsem teď já nebo Miska, potřebuje zájem médií. Prostě jsme si vybrali nějakou cestu a je třeba se na ní pohybovat bez kolísání, bez chybného kroku, který může vést k pádu do propasti. Moc dobře si totiž uvědomuji, že balancujeme na velice úzkém hřebínku – podobný si pamatuji z vršku Annapurny. Na přednáškách se mě lidé hodně často ptají, jestli se nechci pokoušet o Korunu Himálaje, což je projekt čítající výstupy na všech 14 osmitisícovkách. Odpovídám, že nad tím zatím vůbec nepřemýšlím. Je to cesta, kterou podstoupil Radek – já bych chtěl dělat něco trochu jiného. Pokud bych totiž chtěl sbírat „osmy“, tak teď nevrážím na kopec komplikovaněji, než by bylo nutné, že?

Ale ještě zpět k těm médiím. Ona nás vlastně mají i nemají ráda. Krásně nás využívají, ať chceme, nebo ne, a my na oplátku využíváme je, ale na druhou stranu s nimi stále bojujeme (tedy kromě horoplátků lidí&HORY). Úplně přesně si uvědomuji, že stačí jedno malé zaváhání z naší strany a mnoho z těch „našich“ médiích na nás nenechá nitku suchou.

Dream team Čistého sportu Ivana Rybařika

Trávo, uprav se, ať vypadáš jako cyklista...

První výlet nádhernou toskánskou krajinou

Pro každého z nás by mělo být důležité to, jak se cítí sám se sebou, jestli se může podívat do zrcadla a říct: „OK, jsem to ale hezký kluk.“ Sakra já to popletl – a říct: „OK, myslím, že to, co dělám a jak to dělám, za to stojí.“ V každém případě mým hlavním úkolem na této akci nebude snažit se někomu zalíbit, ale vrátit se bez bolístek v plném počtu nazpět. Pokud se nedostaneme až na vrchol, tak se vůbec nic neděje. Prostě jen chceme dělat to, co nás baví, chceme si užít dobrodružství. A jestli s vrcholem nebo bez... Ty hory a výhledy a vůně tam budou pořád. Na kopci i pod ním. Moc dobře vím, že sebemenší bezpečnostní zaváhání si s určitostí pěkně odskáčeme, takže ani neuvažuju o tom, že bychom se měli pouštět do sebemenšího rizika.

Je docela zajímavé, že již od mých studijních let zjišťuji, že nejlépe pracuji ve stresu. Možná i to je jedním z faktorů, proč se mi zatím takhle daří ve vysokých horách. Tam je člověk v jistém stresu vlastně pořád. Obzvlášť, když ho třeba Radek Jaroš nutí oholit si hlavu „pro štěstí“. Nikdy jsem ze sebe skinheada nedělal a nikdy mě k tomu nedonutí :-). A i tohle je možná jedna z maličkostí, které v současnosti rozdělují naše cesty s Radkem. Já jsem prostě já a doufám, že tomu tak vždycky bylo anebo aspoň je a bude. Já mám svoje talismany pro štěstí, mám svoji cestu – a to nejen v horách, mám svoje

partnery, mám svoji holku... Já jsem prostě Tráva. Neříkám, že lepší či horší. Ale prostě jiný. Naše cesty se potkaly, když jsme se vzájemně potřebovali – Radek neměl parťáka a já chtěl nasbírat zkušenosti. Annapurna je toho příkladem – jeden bez druhého bychom se tam nevyškrábali. Nyní však oba cítíme, že nastal moment, kdy se každý chceme věnovat tomu svému anebo i tomu samému, ale jinak. Přeji Radkovi hodně štěstí nejen v horách. Howgh!

A něco málo k aktuální přípravě:

Máme letenky. Máme hromadu věcí k dořešení, ale také dobrou náladu a těšíme se. Krom jiného i na letní přípravu v Alpách. Většina členů expedice se potká tady v Toskánsku, kde na sobě začneme pořádně makat, a já vám o tom příště napíšu.

Členové expedice

Sestava našeho týmu se tedy konečně poskládala do finální podoby, takže ji již mohu finálně představit. Nebudu vám tady popisovat, kdo co vylezl, kdo co kde nedolezl, protože bylo třeba špatný počasí... Prostě ty lidi popíšu, jak je vnímám já:

Miska – Petr Mašek: zkušený velehorský matador, jehož však hodně nebaví dělat expediční promo, a proto si někde běhkuje po Jizerkách a já musím fukat s lahví vína tento poetický výplod mé ubohé duše.

Honzík – Jan Říha: pohodář, lezec, turista, sportovec, který se do toho všeho pouští s nadšením, přestože na to nevidí.

Daw – David Knill: troufám si říci kamarád, se kterým jsem byl na dvou osmáčkách: Gasherbrumu I a Manaslu, v současné době je již mezinárodní guide s odznakem UIAGM.

Lucka – Lucie Výborná: holka, co bude mít na starost ty věci, které my tak dobře neumíme – média, a pokusí se mrknout i na vrchol.

Miri – Mirka Jirková: má nejoblíbenější holka :-), u které jsem upřímně a naprosto realisticky přesvědčen o tom, že fyzicky na výstup má, uvidíme, jak se srovná s výškou.

Martin – Martin Havlena: holka pro každou špatnost se zkušenostmi z několika expedic.

Radek – Radomír Maráček: chlapík se zkušenostmi nejen z medicíny, snad tam jeho odbornost nebudeme potřebovat.

Batman – Petr Pokorný: Miskův dlouholetý kámoš, jenž by si hodně přál mrknout na svět z vršku nějaké osmy.

Franta – František Dobrý: můj kamarád z Plzně, jenž by si rád splnil životní sen a mrknul se někam výš.

Tráva – Jan Trávníček: kopcolezec, který místo tréninku smolí článek u kompu, ale samozřejmě dobrovolně a s nadšením. :-)

Omlouvám se všem, kterým jsem, ač nerad, musel říct ne – expedice je naplněna. Doufám, že všichni chápou naši situaci, letos to bohužel už skutečně nejde. Samozřejmě respektuji názor Dawa, který mi říkal (pozn.: Daw bude ten hlavní, který půjde nahoru s Honzíkem a bude mu „dělát oči“ – já jsem náhradník), čím více lidí se bude kolem nás pohybovat, tím více narůstá riziko případné nutnosti pomoci bližnímu svému a my budeme mít svých starostí sami dost. Má pravdu. Kdokoliv z nás by nikdy neváhal pomoci druhému, nicméně někdy to prostě nejde, neboť ty síly třeba chybí i nám.

A příště konečně něco o té přípravě – konkrétněji, po italsku, po alpsku a po trávosku...

A pokud nás chcete sledovat v akci častěji, pak navštivte webovku www.honzatrava.cz nebo můj FB profil: Honza „Tráva“ Trávníček.

Horský vlk Miska při ložském výstupu na K2

WWW.CARINTHIASHOP.COM

SPOLEČNÝMI SILAMI NA VRCHOL

HONZA „TRÁVA“ TRÁVNÍČEK
Carinthia's athlete

2014	K2 (8611 m n. m.)
2012	Annapurna (8091 m n. m.)
2011	Manaslu (8163 m n. m.)
2009	Gasherbrum I (8068 m n. m.)

